Dosarul nr. 3-5084/2024
2-24141968-12-3-12122024

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

18 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ina Pruteanu
Grefierul Ilie Crîjanovschi
Interpretul Neonila Bujor

examinând în ședință de judecată publică acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de administratorul procesului de insolvabilitate al SC „M&R COM" SRL, Svetlana Leiciu, împotriva IP „Agenția Servicii Publice" privind anularea deciziei din 13 septembrie 2005 (dosar nr. *****),

c o n s t a t ă :

Aspecte procedurale:

La 12 decembrie 2024, administratorul procesului de insolvabilitate al SC „M&R COM" SRL, Svetlana Leiciu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva IP „Agenția Servicii Publice", solicitând anularea deciziei din 13 septembrie 2005 a Camerei Înregistrării de Stat privind înregistrarea modificărilor în actele de constituire ale întreprinderii.

La 12 decembrie 2024, cauza menționată a fost distribuită aleatoriu spre examinare prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului-raportor Lucia Bagrin.

Prin încheierea din 12 februarie 2025 a vicepreședintei interimare a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a dispus supunerea redistribuirii cauzei de contencios administrativ la acțiunea înaintată de administratorul procesului de insolvabilitate al SC „M&R COM" SRL, Svetlana Leiciu, împotriva IP „Agenția

Servicii Publice” privind anularea deciziei din 13 septembrie 2005, unui alt judecător specializat în materie de contencios administrativ, pentru examinare.

La 14 februarie 2025, cauza menționată a fost distribuită aleatoriu spre examinare prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului-raportor Ina Pruteanu.

Pretențiile reclamantei:

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la 13 septembrie 2005, registratorul de stat al Camerei Înregistrării de Stat în cauza nr. ***** a adoptat decizia de înregistrare a modificărilor în actele de constituire ale SRL „M & R COM” și a datelor introduse în Registrul de stat al persoanelor juridice, în conformitate cu care a fost modificată componența fondatorilor SRL „M& R COM”, cu includerea în componența fondatorilor a lui Meșe I., Chioroglo E. și Ianac A. cu participațiuni 40%, 30% și, respectiv, 30%, și excluderea fondatorilor precedenți Garbalî R. și Cîvîrjic E.

Temeiul pentru adoptarea deciziei vizate a fost contractul de donație a participațiunilor în capitalul social al SRL „M& R COM” din 13 septembrie 2005, încheiat între Garbalî R., Cîvîrjic E. și Meșe L, Chioroglo E. și Ianac A., în conformitate cu care Garbalî R. și Cîvîrjic E. au efectuat înstrăinarea prin donație în beneficiul lui Meșe I., Chioroglo E. și Ianac A. a participațiunilor sale în capitalul social al SRL „M & R COM”.

În conformitate cu art. 14 alin. (3) din Legea cu privire la înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali, decizia de înregistrare poate fi contestată în instanța de judecată și poate fi anulată numai de instanța de judecată.

În același timp, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (4) din legea menționată, decizia de înregistrare poate fi anulată de registrator în domeniul înregistrării de stat în cazul când instanța judecătorească declară nule actele care au stat la baza adoptării deciziei de înregistrare.

Astfel, s-a reținut că prin hotărârea Judecătoriei Comrat din 20 aprilie 2023 adoptată în cauza civilă nr. 2-520/2019, care a devenit irevocabilă, contractul de donație a participațiunilor în capitalul social al SRL „M & R COM” din 13 septembrie 2005, încheiat între Garbalî R., Cîvîrjic E. și Meșe L, Chioroglo E. și Ianac A., în conformitate cu care Garbalî R. și Cîvîrjic E. au efectuat înstrăinarea prin donație în beneficiul lui Meșe L, Chioroglo E. și Ianac A. a participațiunilor sale în capitalul social al SRL „M & R COM”, a fost recunoscut nul, cu repunerea părților în situația inițială.

În context, reclamanta a menționat că actul, în temeiul căruia a fost adoptată decizia de înregistrare (decizie de înregistrare a modificărilor în actele de constituire ale SRL „M & R COM” și a datelor, incluse în registrul de stat al persoanelor juridice din 13.09.2005), a fost recunoscut nul, ceea ce constituie temei, prevăzut de lege, pentru anularea de către registratorul în domeniul înregistrării de stat a deciziei date.

S-a specificat că, la 07 octombrie 2024, în adresa subdiviziunii IP „Agenția Servicii Publice” (serviciu de înregistrare a unităților de drept Comrat al Departamentului înregistrare și licențiere a unităților de drept) a fost depusă cererea prealabilă cu privire la anularea deciziei cu privire la înregistrarea modificărilor în actele de constituire ale SRL „M & R COM” și a datelor, incluse în Registrul de stat al persoanelor juridice din 13 septembrie 2005 în cauză nr. *****, în partea modificării componenței fondatorilor ai SRL „M& R COM” de includere în componența fondatorilor - Meșe I., Chioroglo E. și Ianac A., cu participațiuni 40%, 30% și respectiv 30% și excluderea fondatorilor precedenți Garbalî R. și Cîvîrjic E.

A comunicat că, cererea prealabilă a fost respinsă neîntemeiat prin răspunsul Departamentului înregistrare și licențiere a unităților de drept din 12 noiembrie 2024.

Astfel, refuzul pârâtului în admiterea cererii prealabile și, respectiv, în anularea deciziei de înregistrare a modificărilor în actele de constituire ale SRL „M & R COM” și a datelor, incluse în Registrul de stat al persoanelor juridice din 13 septembrie 2005, a fost efectuat în absența cărorva temeiuri de drept, ceea ce contravine prevederilor legale.

În conformitate cu prevederile art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Totodată a invocat că, în conformitate cu art. 209 alin. (2) din Codul administrativ, dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect (răspunsul Departamentului înregistrare și licențiere a unităților de drept din 12 noiembrie 2024 nu conține informația cu privire la exercitarea căilor de atac a deciziei date), înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Obiecțiile pârâtei:

La 28 martie 2025, IP „Agenția Servicii Publice” a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintate de către administratorul procesului de insolvabilitate al SC „M&R COM” SRL, Svetlana Leiciu, ca fiind neîntemeiată.

În susținerea poziției sale autoritatea publică pârâtă a invocat că, potrivit art. 1 din Legea nr. 1265-XIV din 05.10.2000 cu privire la înregistrarea de stat a întreprinderilor și organizațiilor, „înregistrare de stat” - certificarea, din partea organului înregistrării de stat, a creării, reorganizării ori lichidării întreprinderii sau organizației, precum și a modificărilor și completărilor din documentele de constituire ale acestora.

Prin prisma prevederilor art. 14 alin. (1) din Legea nr. 1265 05.10.2000 cu privire la înregistrarea de stat a întreprinderilor și organizațiilor organul înregistrării de stat verifică legalitatea actelor recepționate pentru înregistrare și, în termen de până la 15 zile, emite decizia de înregistrare sau decizia privind refuzul de a înregistra întreprinderea sau organizația.

Articolul 18 alin. (3) din Legea nominalizată stabilește că înregistrarea modificărilor operate în documentele de constituire și în datele înscrise în Registrul de stat se efectuează în modul și în condițiile prevăzute pentru înregistrarea întreprinderii sau organizației. Iar, dispozițiile art. 19 din Legea citată enumeră documentele necesare pentru înregistrarea modificărilor operate în actele de constituire și în datele înscrise în Registrul de stat.

Reieșind din prevederile art. 19 și art. 4 alin. (1) ale Legii cu privire la înregistrarea de stat a întreprinderilor și organizațiilor, pentru înregistrarea modificărilor operate în actele de constituire și în datele înscrise în Registrul stat, persoana juridică depune la organul înregistrării de stat următoarea documente*:* a) cererea de înregistrare a modificărilor; b) decizia fondatorului (proprietarului) privind modificarea documentelor de constituire și a datelor înscrise în Registrul de stat, adoptată în condițiile legii și prevederilor statutare; c) acordul (declarația) fondatorilor (proprietarilor) cu privire la modificare documentelor de constituire și datelor înscrise în Registrul de stat; d) dovada achitării taxei de înregistrare a modificărilor.

Astfel, prin cererea din 13 septembrie 2005 depusă de SC „M & R Com” SRL s-a solicitat înregistrarea modificărilor în Registrul de stat al întreprinderilor organizațiilor precum și în actele de constituire ale întreprinderii privind: adăugarea genurilor de activitate; schimbarea administratorului în Meșe Ivan; includerea în componența asociaților: Meșe Ivan - 40%, Giroglo Edgar - 30%, și Ianac Alexandr - 30%; excluderea din componența asociaților: Garbală Ruslan - 50% și Cîvîrjic Elena - 50%.

În susținerea cererii au fost prezentate următoarele acte: certificatul de înregistrare a întreprinderii din 21 aprilie 2005; buletinul de identitare a lui Meșe Ivan; procesul-verbal al adunării generale din 01 septembrie 2005; procesul-verbal al adunării generale din 13 septembrie 2005; contractul nr. 7473 din 13 septembrie 2005; certificatul bancar din 13 septembrie 2005; buletinul de identitare a lui Chioroglo Edgar; buletinul de identitare a lui Ianac Alexandr; certificatul IF din 13 septembrie 2005 Ianac Alexandr; acordul fondatorilor cu privire la înregistrarea modificărilor din 13 septembrie 2005; decizia privind înregistrarea modificărilor din 13 septembrie 2005; avizul de plată din 13 septembrie 2005; fișa de înregistrare din 13 septembrie 2005.

Conform cerințelor art. 14 a Legii cu privire la înregistrarea de stat a întreprinderilor și organizațiilor, organul înregistrării de stat verifică legalitatea actelor recepționate pentru înregistrare și în termen de până la 15 zile, emite decizia de înregistrare sau decizia privind refuzul de a înregistra întreprinderea sau organizația.

Astfel, examinând actele prezentate, registratorul nu a depistat temeiuri legale de refuz în înregistrarea modificărilor în datele înscrise în Registrul de stat al întreprinderilor și organizațiilor precum și în actele de constituire ale întreprinderii privind: schimbarea administratorului în Meșe Ivan, includerea în componența asociaților a lui Meșe Ivan-40%, Giroglo Edgar - 30%, și Ianac Alexandr - 30%, precum și excluderea din componența asociaților a lui Garbală Ruslan - 50% și Cîvîrjic Elena - 50%.

Drept urmare, la 13 septembrie 2005, în condițiile Legii nr. 1265-XIV din 05.10.2000 cu privire la înregistrarea de stat a întreprinderilor și organizațiilor, cât și a actelor prezentate, registratorul organului înregistrării de stat a adoptat decizia privind înregistrarea modificărilor în datele înscrise în Registrul de stat al persoanelor juridice.

Autoritatea publică pârâtă consideră că decizia registratorului din 13 septembrie 2005 este absolut legală, iar cererea reclamantei urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Cu referire la afirmațiile reclamantei precum că „actul în temeiul căruia a fost adoptată decizia de înregistrare a modificărilor din 13 septembrie 2005 a fost recunoscut nul, ceea ce servește temei, prevăzut de lege, pentru anularea deciziei menționate”, autoritatea publică pârâtă a comunicat că, prin hotărârea instanței nr. 2-520/2019 din 20.04.2023, menținută prin încheierea CSJ nr. 2r-565/23 din 31.01.2024, a fost declarat nul doar contractul de donație a cotelor părți în capitalul social nr. 7473 din 13 septembrie 2005, fără a fi dispusă rectificarea datelor în Registrul de stat al persoanelor juridice. Însă la baza emiterii deciziei privind

înregistrarea modificărilor au stat și alte acte care nu au fost anulate de către instanța de judecată. Mai mult ca atât, prin decizia menționată au fost înregistrate nu numai repartizarea cotelor părți în capitalul social efectuate în baza contractului de donație, care ulterior a fost declarat nul, dar și alte modificări, cum ar fi schimbarea administratorului precum și adăugarea altor genuri de activitate.

Prin urmare, nu există temei privind anularea deciziei privind înregistrarea modificărilor din data de 13 septembrie 2005, doar în baza contractului de donație.

Conform art. 438 alin. (2) - (1) din Codul civil, se poate cere rectificarea cuprinsului registrului când o înregistrare, înregistrare provizorie sau notare efectuată în registru nu corespunde cu situația juridică reală. Iar prin rectificare se înțelege radierea, îndreptarea sau corectarea oricărei înregistrări, înregistrării provizorii sau notări inexacte efectuate în registru.

Astfel, rectificarea cuprinsului registrului cuprinde nu numai radierea datelor din registru, ci și îndreptarea sau corectarea înregistrării.

Potrivit prevederilor art. 439 alin. (1) lit. b) din Codul civil, orice persoană interesată poate cere rectificarea unei înregistrări sau înregistrări provizorii dacă s-a constatat sau s-a declarat nulitatea ori ineficiența actului sau faptului în temeiul căruia a fost efectuată înregistrarea ori înregistrarea provizorie în partea constituirii, a transmiterii sau, după caz, a stingerii dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu.

În contextul în care stările de fapt susceptibile înregistrării de stat au suferit modificări, se impune rectificarea înregistrărilor vechi și ajustarea Registrului de stat al persoanelor juridice, prin radierea actelor juridice anulate.

Prin prisma art. 439 alin. (5) din Codul civil, care indică că acțiunea în rectificare poate fi introdusă concomitent sau separat, după ce a fost admisă acțiunea de fond, persoanele interesate pot înainta o nouă acțiune în rectificare prin care urmează să solicite clar care date urmează a fi radiate și restabilite în registrul de stat ca rezultat a anulării actelor care au stat la baza înregistrării.

Potrivit art. 441 alin. (3) din Codul civil, hotărârea judecătorească prin care se admite acțiunea în rectificare este opozabilă deținătorului registrului fără, atragerea acestuia în proces.

Astfel autoritatea publică consideră că reclamanta, în temeiul art. 439 din Codul civil, poate înaintata o acțiune de rectificare a datelor din Registrul de stat, fără contestarea acțiunilor organului înregistrării de stat și fără atragerea Agenției în proces.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei SRL „M&R COM”, Ivan Meșe, fiind asistat de interpretul instanței, a susținut în fapt și drept cererea de

chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acțiunii în contencios administrativ.

Reprezentanta autorității publice pârâte, Ina Griniuc, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept indicate în referință.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ.

În fapt și în drept, obiectul acțiunii îl constituie cererea înaintată de administratorul procesului de insolvabilitate al SC „M&R COM" SRL, Svetlana Leiciu, împotriva IP „Agenția Servicii Publice" privind anularea deciziei din 13 septembrie 2005 (dosar nr. *****).

În sensul art. 20 și art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art.10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Judecătorul reține că la momentul emiterii deciziei din 13 septembrie 2005 privind înregistrarea modificărilor, actul administrativ contestat pentru reclamant nu reprezenta un act administrativ individual defavorabil. Decizia din 13 septembrie 2005 privind înregistrarea modificărilor a devenit defavorabilă reclamantului odată cu emiterea hotărârii Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 20 aprilie 2023, prin care s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Meșe; s-au declarat nule certificatul de proprietate asupra cotei din

capitalul statutar al SRL „M&R Com” nr. 1, eliberat pe numele lui Ruslan Garbalî și certificatul de proprietate asupra cotei din capitalul statutar al SRL „M&R Com” nr. 2, eliberat pe numele Elenei Cîvîrjic; s-a declarat nul contractul de donație din 13 septembrie 2005, cu repunerea părților în poziție inițială (f.d. 10-20), care a devenit irevocabilă prin încheierea Curții Supreme de Justiție din *31 ianuarie 2024* https://jurisprudenta.csj.md/search_col_civil.php?id=73555.

În drept, instanța de judecată reține că, în temeiul art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea

într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Potrivit art. 162 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Dacă autoritatea publică nu soluționează petiția în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă.

Alineatul (3) lit. a) al aceluiași articol, prevede că, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul.

Prin urmare, respectând prevederile art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, la 07 octombrie 2024, cu nr. de înregistrare 64, administratorul procesului de insolvabilitate al SC „M&R COM” SRL, Svetlana Leiciu, a depus o cerere prealabilă în adresa IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, solicitând anularea deciziei cu privire la înregistrarea modificărilor în actele de constituire ale SRL „M&R COM” și a datelor, incluse în Registrul de stat al persoanelor juridice din 13 septembrie 2005, în cauză nr. *****, în partea modificării componenței fondatorilor SRL „M&R COM” de includere în componența fondatorilor a lui Meșe I., Chioroglo E. și Ianac A. cu participațiuni 40%, 30% și, respectiv, 30%, și excluderea fondatorilor precedenți Garbalî R. și Cîvîrjic E. (f.d. 21).

Prin răspunsul din 12 noiembrie 2024 IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, a comunicat reclamantului că, „la interpelarea dumneavoastră privind anularea deciziei registratorului din 13 septembrie 2005 în baza hotărârii Judecătoriei Comrat din 20

aprilie 2023, Vă informăm că Dumneavoastră ați primit decizia de refuz din data de 20 mai 2024” (f.d. 22).

Instanța constată că această poziție a pârâtei nu este susținută de materialele dosarului. Din explicațiile reclamantei, susținute atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cadrul dezbaterilor judiciare, rezultă că cererea prealabilă depusă la 07 octombrie 2024 a fost prima și unica cerere prealabilă formulată cu privire la anularea deciziei de înregistrare din 13 septembrie 2005.

Totodată, conform explicațiilor înregistrate în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani cu nr. 05/7314 din 31 martie 2025 (f.d. 48-49), cererea la care se referă autoritatea publică pârâtă în contextul deciziei adoptate la 20 mai 2024 de respingere a înregistrării și modificării în Registrul de stat al persoanelor juridice, pe de o parte, nu a fost depusă de reprezentantul împuternicit al întreprinderii, administratorul procesului de insolvență al SRL „M & R COM”, Leiciu S., iar pe de altă parte, nu a avut ca obiect cererea de anulare a deciziei de înregistrare a modificărilor în actele constitutive ale SRL „M & R COM” și a datelor ce urmează a fi introduse în Registrul de stat al persoanelor juridice din 13 septembrie 2005.

În aceste condiții, instanța reține că procedura prealabilă a fost respectată, cererea prealabilă fiind formulată în mod legal și efectiv la 07 octombrie 2024, iar susținerile pârâtei privind existența unei pretinse cereri anterioare, nu pot fi reținute.

Instanța de judecată menționează că, în cadrul examinării cauzei, de către reprezentanta autorității publice pârâte a fost solicitată declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ. Instanța a dispus că se va expune asupra acestei solicitări odată cu fondul cauzei.

Astfel, având în vedere circumstanțele reținute supra, instanța de judecată remarcă faptul că în temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Din examinarea răspunsului din 12 noiembrie 2024 al IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, instanța constată că acesta nu conține informații privind căile și termenul de atac al deciziei comunicate, contrar exigențelor Codului administrativ, de asemenea nici decizia contestată privind înregistrarea modificărilor din 13 septembrie 2005 nu conține informații privind căile și termenul de atac.

În aceste condiții, instanța reține că la caz sunt incidente prevederile art. 209 alin. (2) din Codul administrativ, reclamanta beneficiind de termenul extins de un an pentru sesizarea instanței de judecată. Mai mult ca atât, instanța precizează că decizia privind înregistrarea modificărilor din 13 septembrie 2005 *a devenit defavorabilă reclamantei* odată cu emiterea încheierii Curții Supreme de Justiție din 13 ianuarie 2024, prin care s-a consolidat efectul juridic al constatării nulității actului civil ce a stat la baza înregistrării.

Acțiunea în contencios administrativ a fost depusă la 12 decembrie 2024, deci în interiorul termenului legal prevăzut de art. 209 alin. (2) din Codul administrativ, calculat de la data comunicării răspunsului la cererea prealabilă din 07 octombrie 2024, cât și în interiorul termenului calculat de la data emiterii încheierii Curții Supreme de Justiție din 13 ianuarie 2024.

În consecință, instanța reține că motiv pentru a declara acțiunea ca fiind inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, nu este.

Astfel, analizând materialele cauzei în coroborare cu materialele dosarului administrativ, precum și argumentele participanților la proces, având în vedere faptul că în prezenta cauză părțile nu au invocat și nu au dovedit prin probe pertinente că ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau că, la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, nu sunt temeiuri de a considera că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, a fost respectată procedura de adresare în instanța de judecată, acțiunea a fost semnată și depusă de administratorul procesului de insolvabilitate SRL „M &R COM”, Leiciu Svetlana, care dispune de o astfel de împuternicire conform extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice, anexat la materialele cauzei, iar reclamanta poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia

că, acțiunea în contencios administrativ înaintată de administratorul procesului de insolvabilitate al SC „M&R COM” SRL, Svetlana Leiciu, împotriva IP „Agenția Servicii Publice” privind anularea deciziei din 13 septembrie 2005 (dosar nr. *****), întrunește condițiile pentru admisibilitate a unei acțiuni în contenciosul administrativ și, respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

Aprecierea instanței:

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces, instanța de judecată ajunge la concluzia că este legal și întemeiat să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ, din următoarele considerente.

Potrivit art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Instanța mai notează că, în corespundere cu art. 1 alin. (1) din Codul administrativ, legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia. (2) Legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi și în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova. (3) Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sunt emise în temeiul legii și nu contravin ei.

Instanța ține să menționeze că, în conformitate cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În acord cu reglementările legale statuate la art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea

condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 din Codul administrativ prevede că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În concordanță cu art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În temeiul art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi

volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În corespundere cu art. 39 din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Prin prisma art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Din actele cauzei și ale dosarului administrativ, instanța de judecată constată următoarea stare de fapt.

Prin cererea depusă de SC „M & R Com" SRL la 13 septembrie 2005 cu privire la înregistrarea modificărilor și completărilor în actele de constituire a întreprinderii, s-a solicitat: modificarea componenței asociaților; completarea listei genurilor de activitate; redistribuirea coletelor de participare în capitalul social; schimbarea directorului (f.d. 4 verso dosar administrativ).

În susținerea cererii au fost prezentate următoarele acte: certificatul de înregistrare a întreprinderii din 21 aprilie 2005; buletinul de identitare al lui Meșe Ivan; procesul-verbal al adunării generale din 01 septembrie 2005; procesul-verbal al adunării generale din 13 septembrie 2005; contractul nr. 7473 din 13 septembrie 2005; certificatul bancar din 13 septembrie 2005*;* buletinul de identitare al lui Chioroglo Edgar; buletinul de identitare al lui Ianac Alexandr; certificatul IF din 13 septembrie 2005 Ianac Alexandr; acordul fondatorilor cu privire la înregistrarea modificărilor din 13 septembrie 2005; decizia privind înregistrarea modificărilor din 13 septembrie 2005; avizul de plată din 13 septembrie 2005; fișa de înregistrare din 13 septembrie 2005.

Prin hotărârea din 20 aprilie 2023 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Meșe; s-au declarat nule certificatul de proprietate asupra cotei din capitalul statutar al Societății cu Răspundere Limitată „M&R Com" nr. 1, eliberat pe numele lui Ruslan Garbalî și certificatul de proprietate asupra cotei din capitalul statutar al Societății cu Răspundere Limitată „M&R Com" nr. 2, eliberat pe numele Elenei Cîvîrjic; s-a declarat nul contractul de donație din 13 septembrie 2005, cu repunerea părților în poziție inițială.

Hotărârea a devenit irevocabilă prin în urma emiterii încheierii Curții Supreme de Justiție din 31 ianuarie 2024 https://jurisprudenta.csj.md/search_col_civil.php?id=73555.

La 07 octombrie 2024, administratorul procesului de insolvabilitate al SC „M&R COM" SRL, Svetlana Leiciu, a depus cerere prealabilă cu nr. de înregistrare 64 în adresa IP „Agenția Servicii Publice", Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, solicitând anularea deciziei cu privire la înregistrarea modificărilor în actele de constituire ale SRL „M&R COM" și a datelor incluse în Registrul de stat al persoanelor juridice din 13 septembrie 2005, în cauză nr. *****, în partea modificării componenței fondatorilor SRL „M&R COM" de includere în componența fondatorilor a lui Meșe I., Chioroglo E. și Ianac A. cu participațiuni 40%, 30% și, respectiv, 30%, și excluderea fondatorilor precedenți Garbalî R. și Cîvîrjic E (f.d. 21).

Prin răspunsul din 12 noiembrie 2024, IP „Agenția Servicii Publice", Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept, cererea prealabilă a fost respinsă (f.d. 22).

La 12 decembrie 2024, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani a înregistrat cererea de chemare în judecată, expediată prin intermediul poștei terestre la 09 decembrie 2024 (f.d. 5-26). Respectiv în termenul stabilit de lege, administratorul procesului de insolvabilitate al SC „M&R COM" SRL, Svetlana Leiciu, s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune în contencios administrativ.

În temeiul art. 224 alin. (1) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul; f) respinge acțiunea ca fiind

neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

În temeiul art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În temeiul art. 225 alin. (4) din Codul administrativ, alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sunt reglementate expres prin legi speciale.

În temeiul art. 93 din Codul administrativ, (1) fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. (2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. (3) Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Instanța reține că obiectul acțiunii îl constituie anularea deciziei din 13 septembrie 2005 a Camerei Înregistrării de Stat privind înregistrarea modificărilor în actele de constituire ale SRL „M&R COM”, decizie care a avut la bază, printre altele, contractul de donație a participațiunilor în capitalul social din aceeași dată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la 13 septembrie 2005, registratorul de stat al Camerei Înregistrării de Stat, dosar nr. *****, a adoptat decizia de înregistrare a modificărilor în actele de constituire ale SRL „M&R COM” și a datelor introduse în Registrul de stat al persoanelor juridice, prin care a fost modificată componența fondatorilor, fiind incluși Meșe I. (40%), Chioroglo E. (30%) și Ianac A. (30%), cu excluderea fondatorilor precedenți Garbalî R. și Cîvîrjic E.

Temeiul adoptării deciziei contestate a constituit contractul de donație a participațiunilor în capitalul social al SRL „M&R COM” din 13 septembrie 2005.

Prin hotărârea din 20 aprilie 2023 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, devenită irevocabilă prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 31 ianuarie 2024, contractul de donație menționat a fost declarat nul, cu restituirea prestațiilor, circumstanță ce atrage incidența prevederilor din Legea nr. 1265-XIV din 05.10.2000 cu privire la înregistrarea de stat a întreprinderilor și organizațiilor (în vigoare la data emiterii deciziei contestate).

Conform art. 1 din Legea nr. 1265-XIV din 05.10.2000 cu privire la înregistrarea de stat a întreprinderilor și organizațiilor (în vigoare la data emiterii deciziei contestate), în sensul prezentei legi, noţiunile de bază utilizate au

următoarele semnificaţii: *înregistrare de stat* – certificarea, din partea organului înregistrării de stat, a creării, reorganizării ori lichidării întreprinderii sau organizaţiei, *precum şi a modificărilor* şi completărilor din documentele de constituire ale acestora; *decizie de înregistrare* – decizie luată de persoana cu funcţie de răspundere din organul înregistrării de stat cu privire la înregistrarea întreprinderii sau organizaţiei *ori a modificărilor din documentele de constituire ale acesteia.*

Conform art. 7 alin. (3) din Legea nr. 1265-XIV din 05.10.2000 cu privire la înregistrarea de stat a întreprinderilor și organizațiilor (în vigoare la data emiterii deciziei contestate), registratorul de stat: a) conduce activitatea oficiului înregistrării de stat teritorial; b) examinează cererile persoanelor juridice şi fizice cu privire la înregistrarea întreprinderilor şi organizaţiilor, verifică conformitatea documentelor de constituire cu cerinţele legislaţiei; c) stabileşte identitatea, verifică capacitatea juridică şi de exerciţiu a fondatorilor şi autentifică, în prezenţa lor, semnăturile aplicate pe documentele de constituire; d) înregistrează întreprinderile şi organizaţiile sau refuză înregistrarea acestora, luînd, după caz, deciziile respective; e) eliberează, după înregistrarea de stat a întreprinderilor şi organizaţiilor, certificatul, de modelul stabilit, ce confirmă acest fapt; f) anulează decizia de înregistrare a unei întreprinderi sau organizaţii în cazul în care solicitantul nu a ridicat, din motive neîntemeiate, certificatul de înregistrare în termen de 6 luni de la data adoptării deciziei; g) examinează cererile repetate cu privire la înregistrarea întreprinderilor şi organizaţiilor, *precum şi cele cu privire la înregistrarea modificărilor din documentele de constituire*, verificând respectarea de către solicitanţi a obiecţiilor indicate în decizia precedentă privind refuzul înregistrării de stat; h) primeşte în audienţă şi acordă consultaţii întreprinzătorilor în problemele înregistrării de stat a întreprinderilor şi organizaţiilor; i) prezintă informaţia cu privire la întreprinderile şi organizaţiile înregistrate, reorganizate sau lichidate autorităţilor administraţiei publice locale, organelor financiare şi statistice în modul şi termenele stabilite; j) ţine evidenţa întreprinderilor şi organizaţiilor înregistrate în unitatea administrativ-teritorială respectivă şi prezintă Camerei informaţia corespunzătoare; k) reprezintă Camera în relaţiile cu autorităţile administraţiei publice locale, cu organele de control şi de drept; l) asigură integritatea şi păstrarea permanentă a dosarelor cu documentele de constituire ale întreprinderilor şi organizaţiilor înregistrate.

Potrivit art. 11 alin. (1) din Legea nr. 1265-XIV din 05.10.2000 cu privire la înregistrarea de stat a întreprinderilor și organizațiilor (în vigoare la data emiterii deciziei contestate), pentru înregistrarea de stat a întreprinderilor şi organizaţiilor se prezintă: a) cererea de înregistrare de modelul aprobat de Cameră; b) hotărârea

cu privire la fondare şi documentele de constituire ale întreprinderii sau organizaţiei, în funcţie de forma ei de organizare juridică, în două exemplare; c) buletinele de identitate ale fondatorilor sau ale persoanelor împuternicite în temeiul legii, precum şi ale managerului principal al întreprinderii sau organizaţiei; d) documentul ce confirmă depunerea de către fondatori (asociaţi) a cotei-părţi în capitalul social al întreprinderii în mărimea şi în termenul prevăzute de legislaţie; e) dovada achitării taxei de timbru şi dovada achitării taxei de înregistrare; f) documentul, eliberat de organul fiscal teritorial, ce confirmă că fondatorii întreprinderii sau organizaţiei nu au datorii la bugetul public naţional.

Conform art. 14 din Legea nr. 1265-XIV din 05.10.2000 cu privire la înregistrarea de stat a întreprinderilor și organizațiilor (în vigoare la data emiterii deciziei contestate), organul înregistrării de stat verifică legalitatea actelor recepţionate pentru înregistrare şi, în termen de până la 15 zile, emite decizia de înregistrare sau decizia privind refuzul de a înregistra întreprinderea sau organizaţia. (2) Întreprinderii sau organizaţiei înregistrate i se atribuie un număr de identificare de stat, care serveşte pentru identificare şi se indică în documentele de constituire, în certificatul de înregistrare şi pe ştampilă. Modul de formare şi atribuire a numărului de identificare de stat se stabileşte prin regulament, aprobat de Ministerul Dezvoltării Informaţionale. (3) Întreprinderea sau organizaţia se consideră înregistrată la data adoptării deciziei de înregistrare. (4) Certificatul de înregistrare se eliberează nemijlocit managerului principal al întreprinderii sau organizaţiei. (5) Modelul certificatului de înregistrare a întreprinderii sau organizaţiei se aprobă de Guvern. (6) Certificatul de înregistrare este un document ce confirmă înregistrarea de stat şi luarea la evidenţă fiscală a întreprinderilor şi organizaţiilor. Acesta este recunoscut şi ca certificat de atribuire a codului fiscal.

(7) Anularea deciziei de înregistrare a unei întreprinderi sau organizaţii, a deciziei de înregistrare a modificărilor operate în documentele de constituire, a deciziei de modificare a datelor înscrise în Registrul de stat, precum şi a deciziei de radiere din Registrul de stat, se efectuează în baza hotărârii instanţei de judecată.

Potrivit art. 18 alin. (3) – (4) din Legea nr. 1265-XIV din 05.10.2000 cu privire la înregistrarea de stat a întreprinderilor și organizațiilor (în vigoare la data emiterii deciziei contestate), înregistrarea modificărilor operate în documentele de constituire şi în datele înscrise în Registrul de stat se efectuează în modul şi în condiţiile prevăzute pentru înregistrarea întreprinderii sau organizaţiei. Modificările operate în documentele de constituire şi în datele înscrise în Registrul de stat au putere juridică din momentul înregistrării lor la oficiul teritorial al Camerei.

Iar conform art. 19 din Legea nr. 1265-XIV din 05.10.2000 cu privire la înregistrarea de stat a întreprinderilor și organizațiilor (în vigoare la data emiterii deciziei contestate), pentru înregistrarea modificărilor operate în documentele de constituire şi în datele înscrise în Registrul de stat, solicitantul prezintă la oficiul teritorial al Camerei: a) cererea de înregistrare a modificărilor; b) decizia fondatorului (proprietarului) privind modificarea documentelor de constituire şi a datelor înscrise în Registrul de stat, adoptată în condiţiile legii şi prevederilor statutare; c) acordul (declaraţia) fondatorilor (proprietarilor) cu privire la modificarea documentelor de constituire şi datelor înscrise în Registrul de stat; d) dovada achitării taxei de înregistrare a modificărilor.

Astfel, prin cererea din 13 septembrie 2005, depusă de SC „M&R Com" SRL, s-a solicitat înregistrarea modificărilor în Registrul de stat al întreprinderilor organizațiilor precum și în actele de constituire ale întreprinderii privind: adăugarea genurilor de activitate; schimbarea administratorului în Meșe Ivan; includerea în componența asociaților Meșe Ivan - 40%, Giroglo Edgar - 30%, și Ianac Alexandr - 30%; excluderea din componența asociaților Garbalî Ruslan - 50% și Cîvîrjic Elena - 50%.

În susținerea cererii au fost prezentate următoarele acte: certificatul de înregistrare a întreprinderii din 21 aprilie 2005; buletinul de identitare al lui Meșe Ivan; procesul-verbal al adunării generale din 01 septembrie 2005; procesul-verbal al adunării generale din 13 septembrie 2005; contractul nr. 7473 din 13 septembrie 2005; certificatul bancar din 13 septembrie 2005; buletinul de identitare al lui Chioroglo Edgar; buletinul de identitare al lui Ianac Alexandr; certificatul IF din 13 septembrie 2005 Ianac Alexandr; acordul fondatorilor cu privire la înregistrarea modificărilor din 13 septembrie 2005; decizia privind înregistrarea modificărilor din 13 septembrie 2005; avizul de plată din 13 septembrie 2005; fișa de înregistrare din 13 septembrie 2005.

Instanța precizează că legalitatea actului administrativ se apreciază la momentul emiterii sale, în raport cu cadrul normativ și situația de fapt existentă atunci.

Astfel, la 13 septembrie 2005, la cererea de înregistrare a modificărilor și completărilor în actele de constituire ale întreprinderii, SRL „M&R COM" a depus setul complet de documente prevăzute de art. 19 din Legea nr. 1265-XIV/2000, totodată documentele prezentate nu au fost declarate false, inexistente sau nule la acel moment, iar registratorul de stat a exercitat o competență strict formală, limitată la verificarea conformității actelor prezentate cu cerințele legii, fără a avea atribuții de control asupra validității materiale a contractelor civile.

Prin urmare, instanța reține că decizia din 13 septembrie 2005 privind înregistrarea modificărilor, la momentul adoptării a fost emisă cu respectarea competenței, procedurii și cadrului normativ aplicabil.

Faptul că la aproape 18 ani distanță, contractul de donație a fost declarat nul, nu retroactivează asupra legalității actului administrativ, ci afectează exclusiv situația juridică substanțială a drepturilor civile înregistrate.

De asemenea, instanța reține ca fiind plauzibil argumentul autorității publice pârâte precum că, prin hotărârea Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 20 aprilie 2023, menținută de Curtea Supremă de Justiție, a fost declarat nul doar contractul de donație nr. 7473 din 13 septembrie 2005, fără ca instanța să dispună anularea deciziei de înregistrare ori să ordone rectificarea expresă a Registrului de stat al persoanelor juridice, în acest context, fiind aplicabile dispozițiile art. 438-441 din Codul civil, care reglementează acțiunea în rectificare a registrului, ca mecanism juridic distinct și special destinat corectării discrepanțelor dintre situația juridică reală rezultată din hotărâri judecătorești și datele înscrise în registrele publice.

Subsecvent, instanța reține că nulitatea actului civil nu atrage automat nulitatea actului administrativ de înregistrare, dar generează dreptul persoanei interesate de a solicita rectificarea înscrierilor.

Suplimentar, instanța consideră necesar de a sublinia că *anularea deciziei de înregistrare ar produce efecte globale, afectând inclusiv alte modificări înregistrate legal* (schimbarea administratorului, genurile de activitate), iar rectificarea Registrului permite o corecție punctuală, proporțională și conformă cu hotărârea civilă.

Or, potrivit art. 438 din Codul civil, când o înregistrare, înregistrare provizorie sau notare efectuată în registru nu corespunde cu situaţia juridică reală, se poate cere rectificarea acesteia. (2) *Prin rectificare se înţelege radierea, îndreptarea sau corectarea oricărei înregistrări, înregistrări provizorii sau notări inexacte efectuate în registru*. (3) Situaţia juridică reală trebuie să rezulte dintr-o recunoaştere făcută de titularul înregistrării, al înregistrării provizorii sau al notării a cărei rectificare se solicită, prin declaraţie dată în forma cerută de lege, ori dintr-o hotărîre judecătorească irevocabilă pronunţată împotriva acestuia, prin care s-a admis acţiunea de fond. (4) Acţiunea de fond poate fi, după caz, o acţiune în constatare sau declarare a nulităţii ori a ineficienţei actului juridic în partea constituirii, a transmiterii sau, după caz, a stingerii dreptului înregistrat, o acţiune în nulitate a înregistrării, înregistrării provizorii sau notării, o cerere de revizuire a hotărîrii judecătoreşti sau cerere de contestare a hotărîrii arbitrale, precum şi altă acţiune care poate avea ca efect întemeierea unei acţiuni în rectificare.

Conform art. 439 din Codul civil, (1) orice persoană interesată poate cere rectificarea unei înregistrări sau înregistrări provizorii dacă: a) înregistrarea sau înregistrarea provizorie nu este valabilă, inclusiv dacă dreptul a fost greşit calificat de către registrator; b) *s-a constatat sau s-a declarat nulitatea ori ineficienţa actului sau faptului în temeiul căruia a fost efectuată înregistrarea ori înregistrarea provizorie în partea constituirii, a transmiterii sau, după caz, a stingerii dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu*; c) dreptul înregistrat sau înregistrat provizoriu s-a stins în baza legii ori a actului în temeiul căruia s-a făcut înregistrarea sau înregistrarea provizorie; d) înregistrarea sau înregistrarea provizorie din registru nu mai este, din orice alte motive, în concordanţă cu situaţia juridică reală a dreptului înregistrat sau înregistrat provizoriu.

(2) Rectificarea în registru se poate face fie pe cale amiabilă, prin declaraţia în forma cerută de lege a titularului dreptului ce urmează a fi radiat sau modificat, fie, în cazul în care declaraţia nu s-a dat, prin hotărâre judecătorească irevocabilă. Reclamantul nu este ţinut să demonstreze că titularul dreptului ce urmează a fi radiat sau modificat nu a dat declaraţia.

(3) Dacă un soţ este înregistrat în registru ca unic titular al dreptului înregistrat, la cererea celuilalt soţ, cu consimţământul soţului înregistrat ca titular, în forma cerută de lege, se poate rectifica registrul, înregistrându-se dreptul comun în devălmăşie sau, în condiţiile legii, pe cote-părţi asupra dreptului înregistrat al ambilor soţi. Rectificarea se efectuează pe baza copiei legalizate a certificatului de căsătorie, dacă din conţinutul acestuia, corelat cu situaţia juridică a acelui drept descrisă în registru, rezultă că dreptul înregistrat s-a dobândit în timpul căsătoriei, iar conform legii acel drept nu urmează a fi atribuit la categoria bunurilor personale ale soţului în folosul căruia este înregistrat dreptul.

(4) Când dreptul înregistrat sau înregistrat provizoriu în registru urmează a fi rectificat, titularul lui este obligat să predea persoanei îndreptăţite, odată cu consimţământul dat, în forma cerută de lege, pentru efectuarea rectificării, şi înscrisurile necesare, iar în caz contrar, persoana interesată va putea solicita instanţei să dispună rectificarea în registru. În acest din urmă caz, hotărârea instanţei de judecată va suplini consimţământul la înregistrare sau înregistrare provizorie al părţii care are obligaţia de a preda înscrisurile necesare rectificării.

(5) Acţiunea în rectificare poate fi introdusă concomitent sau separat, după ce a fost admisă acţiunea de fond, când este cazul. Ea poate fi formulată atât împotriva dobânditorului nemijlocit, cât şi împotriva terţilor dobânditori, în condiţiile prevăzute la art. 440, cu excepţia acţiunii întemeiate pe dispoziţiile alin. (1) lit. c) şi d) din prezentul articol, care nu poate fi pornită faţă de dobânditorul de bună-credinţă al dreptului supus înregistrării dobândit în temeiul unui act juridic cu

titlu oneros sau, după caz, în temeiul unui contract de gaj, ipotecă sau altă garanţie reală.

(6) Acţiunea în rectificare întemeiată pe dispoziţiile alin. (1) lit. b), c) sau d) nu atrage necesitatea contestării simultane a deciziei registratorului.

Iar, conform art. 441 din Codul civil, hotărârea prin care se admite rectificarea nu poate aduce atingere drepturilor persoanelor care nu au participat la proces. (2) Dacă însă acţiunea în rectificare a fost notată în registru, hotărârea judecătorească de admitere a acţiunii în rectificare îşi va extinde efectul şi în raport cu persoanele care au dobândit vreun drept supus înregistrării după notare, care se va radia, la cererea oricărei persoane interesate, odată cu dreptul autorului lor care a fost participant la proces. Dispoziţia prezentului alineat se aplică chiar dacă dobânditorii respectivi nu au fost atraşi în proces, nefiind necesară introducerea unei acţiuni separate împotriva lor.

(3) Hotărârea judecătorească prin care se admite acţiunea în rectificare este opozabilă deţinătorului registrului fără atragerea acestuia în proces.

Astfel, Codul civil consacră rectificarea ca remediu special și adecvat, iar art. 441 alin. (3) stabilește expres că hotărârea de rectificare este opozabilă deținătorului registrului chiar fără atragerea acestuia în proces. În aceste condiții, instanța constată că reclamanta a ales o cale procedurală necorespunzătoare scopului urmărit.

În acest mod, instanța de judecată subliniază că activitatea administrativă desfășurată de pârâtă a fost realizată cu respectarea prevederilor legale, nefiind admisă vreo încălcare a drepturilor sau libertăților reclamantului. Legalitatea actelor administrative nu a fost răsturnată, adică nu există temei juridic pentru anularea sau modificarea acestora. Instanța reafirmă că autoritatea publică a acționat conform legii, iar reclamanta nu a demonstrat existența unor abuzuri sau erori administrative.

Prin urmare, potrivit art. 21 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

Astfel, se constată că argumentele reliefate de reclamantă în cererea de chemare în judecată sunt nepertinente și lipsite total de suport juridic, ceea ce denotă netemeinicia cererii de chemare în judecată cu solicitările formulate.

În acest context, instanța judecătorească subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul, exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese ale legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar

prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Prin urmare, cu privire la actul administrativ contestat de către administratorul procesului de insolvabilitate al SC „M&R COM" SRL, Svetlana Leiciu, privind anularea deciziei din 13 septembrie 2005 (dosar nr. *****), instanța de judecată ajunge la concluzia că, la examinarea cererii înaintate, în cadrul procedurii administrative desfășurate, autoritatea pârâtă a aplicat corect legea, luând în considerare toate faptele relevante cu respectarea limitelor și scopului stabilit prin lege.

Astfel, analizând argumentele expuse de reclamantă în cererea de chemare în judecată, în coraport cu circumstanţele de fapt ale speţei și cadrul legal aplicabil, instanța de contencios administrativ conchide că, activitatea administrativă efectuată de autoritatea publică pârâtă este una legală și întemeiată, fiind efectuată în strictă conformitate cu prevederile legislației și, deoarece instanța nu a constatat admiterea de încălcări la emiterea actelor administrative contestate, legalitatea acestora nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată și nefiind combătută prin probe pertinente și concludente de către partea reclamantă, instanța de judecată constată că nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-b) alin. (1) art. 224 din Codul administrativ.

În același timp, instanța de judecată conchide că încălcările revendicate prin prezenta acțiune, nu își găsesc confirmare prin prisma cadrului normativ în vigoare la data desfășurării activității administrative, argumentele părții reclamante în acest sens fiind întemeiate pe aprecierea subiectivă a circumstanțelor de fapt constatate, respectiv interpretarea eronată a normelor de drept material.

Având în vedere faptul că instanța de judecată s-a expus asupra argumentelor de principiu invocate de partea reclamantă, în rest, instanţa de judecată respinge argumentele reclamantei, reprezentantului reclamantei și consideră că nu este necesar să răspundă la fiecare în parte, acestea fiind vădit neîntemeiate şi inadmisibile, or, în sensul jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului obligă, inter alia, instanţele naţionale să examineze adecvat declarațiile, argumentele şi probele, cu toate acestea, deşi articolul 6 § 1 al Convenției obligă instanţele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea

Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Series A nr. 288, și Burg v. France (dec.), nr. 34763/02, ECHR 2003-II).

Întinderea obligaţiei de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija v. Spain și Hiro Balani v. Spain, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle v. Finland, 19 decembrie 1997, § 55, Reports of Judgments and Decisions 1997-VIII, inclusiv hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului pronunţată în pricina Fomin v. Moldova, nr. 36755/06, § 31, 11 octombrie 2011).

În concluzie, ținând cont de circumstanțele constatate și normele de drept reținute supra, întru respectarea principiului legalității procesului judiciar și, respectiv, al dreptului la un proces echitabil, cu respectarea limitelor controlului judecătoresc, deoarece actul administrativ individual este legal, instanța de judecată ajunge la concluzia să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de administratorul procesului de insolvabilitate al SC „M&R COM” SRL, Svetlana Leiciu, împotriva IP „Agenția Servicii Publice” privind anularea deciziei din 13 septembrie 2005 (dosar nr. *****), în conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), art. 225, 226 din Codul administrativ, deoarece nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e) din Codul administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f), 225, 231-232 din Codul administrativ, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e :

Acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de administratorul procesului de insolvabilitate al SC „M&R COM” SRL, Svetlana Leiciu, împotriva IP „Agenția Servicii Publice” privind anularea deciziei din 13 septembrie 2005 (dosar nr. *****), se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
judecătorul Ina Pruteanu

Copia corespunde originalului.
Judecătorul Ina Pruteanu